

ΚΑΤΡΙΝ ΚΑΛΕΝΓΚΟΥΛΑ
& ΦΑΛΤΑΖΙΟΥΣ

Γάτες & Μαγισσες

Μαγεία, γκάφες & ΣΙΑ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ:
ΕΥΗ ΓΕΡΟΚΩΣΤΑ

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Κεφάλαιο 1

Καλώς ορίσατε στο σχολείο της νήσου Άβαλον!

Πετάγομαι έξω από το αυτοκίνητο. Αρπάζω την τσάντα μου και τρέχω να προλάβω τη μαμά μου, που με περιμένει μπροστά στο Τείχος της ομίχλης. Τρέχω τόσο γρήγορα, που το μυτερό καπέλο μου παραλίγο να φύγει από το κεφάλι μου. Δε θέλω όμως να φτάσω καθυστερημένη στο σχολείο!

«Έχεις το πάσο σου, γλυκιά μου;» με ρωτάει η μαμά.

Μα είναι δυνατόν να μου κάνει αυτή την ερώτηση! Τσέκαρα χίλιες φορές ότι είναι μέσα στην τσέπη μου. Δεν υπάρχει τίποτα που θα μπορούσε να με κάνει να χάσω την πρώτη μέρα στο σχολείο. Τίποτα!

Την ίδια στιγμή όμως τρέμω από φόβο. Θα τα καταφέρω; Θα είμαι καλή στα μαθήματα; Θα κάνω φίλους; Και η οικογένειά μου; Θα μου λείπει τόσο πολύ...

Είναι η πρώτη φορά που μπαίνω σε σχολείο με οι-

κοτροφείο. Ο μπαμπάς ήθελε πολύ να έρθει μαζί μου σήμερα, δεν μπορούσε όμως να αφήσει τη δουλειά του στο καταφύγιο για εγκαταλελειμμένους δράκους...

«Ήρθε η στιγμή» λέει η μαμά και μου δείχνει την πυκνή ομίχλη.

«Πρέπει να προχωρήσεις...» ψιθυρίζει συγκινημένη η μαμά. «Αγαπούλα μου, να ξέρεις ότι είμαι πολύ περήφανη για σένα».

«Κι ακόμη δεν έχεις δει τίποτα! Κάνε λίγη υπομονή

και σε έξι μήνες από τώρα θα σε αφήσω με το στόμα ανοιχτό!» αστειεύομαι και την αγκαλιάζω σφιχτά.

Εκείνη τη στιγμή νιώθω πάνω μου το βλέμμα ενός κοριτσιού με καστανά μαλλιά. Σίγουρα θα με περνάει για μωρό, αλλά δε με νοιάζει.

«Τα λέμε σύντομα, μαμά!» τη χαιρετάω και απομακρύνομαι.

Το πέρασμα είναι σαν ένα τείχος από δροσερό και υγρό βαμβάκι. Ο ήλιος είναι εκτυφλωτικός. Κλείνω τα μάτια μου και, μόλις τα ανοίγω ξανά, βλέπω ένα τεράστιο κάστρο να υψώνεται περήφανα στο τέλος ενός μονοπατιού γεμάτου δέντρα.

Αυτό ήταν! Εγώ, η Ρόζα Περί, έφτασα στο σχολείο μαγείας!

«Ας με τιμηήσει κάποιος, γιατί μάλλον ονειρεύομαι!» φωνάζει πίσω μου το κορίτσι με τα καστανά μαλλιά. «Είναι πολύ, πάρα πολύ ωραίο! Με λένε Νίνα Τσενγκ. Νίνα για τους φίλους. Χαίρομαι πολύ που σε γνωρίζω!»

Πριν προλάβει να τελειώσει τη φράση της, αρχίζει να τρέχει και σκαρφαλώνει σ' ένα δέντρο. Είναι πολύ γρήγορη!

«Από εδώ η θέα είναι πολύ καλύτερη!» φωνάζει. «Ανέβα κι εσύ!»

«Λυπάμαι... Δεν είμαι πολύ γυμνασμένη...»

Η αλήθεια είναι ότι φοβάμαι μήπως χάσω το κάλεσμα. Η μαμά μου είχε εξηγήσει τη διαδικασία. Η διευθύντρια του σχολείου θα φτιάξει δυάδες μαθητών και γάτων. Όχι, όχι, καμία σχέση με τα συνηθισμένα αιλουροειδή! Οι γάτες του σχολείου είναι ειδικευμένες στη μαγεία και αναλαμβάνουν την καθοδήγηση των μαθητών. Κάτι σαν δάσκαλοι.

Ανυπομονώ να γνωρίσω το δικό μου ταίρι. Ελπίζω ότι θα τα πάμε καλά. Επίσης, μέχρι το τέλος της χρονιάς θα πρέπει να έχω ανακαλύψει το χάρισμά μου. Άλλωστε όλοι οι μαθητές του σχολείου έχουν μια έμφυτη μαγική ιδιότητα. Μερικές φορές όμως αυτή η ιδιότητα είναι τόσο καλά κρυμμένη, που σε κάνει να αναρωτιέσαι αν τελικά την έχεις!

Για να γίνει κάποιος δεκτός στο σχολείο μαγείας, απαραίτητη προϋπόθεση είναι ένας πρόγονός του να είχε μια ιδιαίτερη δύναμη. Ο προπάππος μου, ο Άλεξ, ήταν κηπουρός. Μπορούσε να κάνει οποιοδήποτε φυτό να ανθίσει μόνο με τη δύναμη της σκέψης του. Μια μέρα προσπάθησα κι εγώ να συγκεντρωθώ και κοίταξα έντονα ένα σποράκι πετούνιας, δεν έγινε όμως τίποτα. Για να είμαι ειλικρινής, έγινε κάτι: μία ώρα αργότερα με πήρε ο ύπνος.

Ξαφνικά ακούγεται το κουδούνι.

«Γρήγορα, Νίνα!» φωνάζω. «Θα ξεκινήσει το κάλεσμα!»

«Η τελευταία είναι σκουριασμένο καζάνι!» με προκαλεί.

Κατεβαίνει από το δέντρο σαν αστραπή και αρχίζει πάλι να τρέχει. Εγώ δεν προσπαθώ καν – άλλωστε δεν υπάρχει καμία περίπτωση να την προλάβω.

Στα σκαλιά του σχολείου μάς περιμένει μια νεαρή γυναίκα. Μάλλον είναι η διευθύντρια.

Όταν το πρωτοείδα από μακριά, το κτίριο ήταν ήδη εντυπωσιακό, τώρα όμως είναι ακόμα περισσότερο. Κοιτάζω την τεράστια πόρτα του με γουρλωμένα μάτια και αναρωτιέμαι αν οι καθηγητές είναι γίγαντες...

Μόλις η γυναίκα αρχίζει να μιλάει, πετάγομαι. Η φωνή της είναι εκκωφαντική! Το μικρό μου δαχτυλάκι μου λέει ότι μάλλον έχει κάνει κάποιο μαγικό...

«Καλημέρα σε όλες και σε όλους και καλώς ορίσατε στο σχολείο της Αβαλον!» λέει και αρχίζει να ξετυλίγει μια τεράστια περγαμηνή. «Είμαι η Αλίκη Ρεντιγκότα, η καινούρια διευθύντρια του σχολείου. Αυτό σημαίνει ότι είναι και για μένα πρώτη μέρα – χα, χα, χα! Λοιπόν, τέρμα τα αστεία. Ήρθε η στιγμή να σας διαβάσω

τον κανονισμό του σχολείου. Κλείστε τα στόματά σας και ανοίξτε τα αυτιά σας!»

Ενώ διαβάζει την *ατέλειωτη* λίστα με τους κανόνες του σχολείου, νιώθω μια αγκωνιά.

«Ουφ, απίστευτη βαρεμάρα!» λέει η Νίνα. «Εγώ θέλω να γνωρίσω το ζευγάρι μου και να δω το δωμάτιό μου. Εσύ; Τι λες, θα μας δώσουν γάτα ή γάτο; Θα μας συμπαθήσει; Τι μαθήματα έχεις διαλέξει; Εγώ...»

«Σσος!» μουρμουρίζω. «Θα τα πούμε όλα μετά, εντάξει;»

Εκείνη τη στιγμή ξεσπάει μια νεροποντή πάνω μας. Μόνο –μόνο– πάνω από εμάς!

Σηκώνω κατάπληκτη το βλέμμα. Ένα μικροσκοπικό μαύρο σύννεφο σε μέγεθος μαξιλαριού αιωρείται πάνω από τα κεφάλια μας. Μερικές στιγμές μετά εξατμίζεται.

«Εσείς οι δύο είστε πολυλογούδες!» μας λέει η κυρία Ρεντιγκότα κουνώντας το ραβδί της. «Μετά το κάλεσμα σας περιμένω στο γραφείο μου».

Γύρω μας ακούγονται γέλια, πολύ σύντομα όμως σταματούν.

Η αλήθεια είναι ότι έχω θυμώσει λίγο με τη Νίνα. Εξαιτίας της μας έβαλαν στο μάτι... Και, σαν να μην έφτανε αυτό, έχω γίνει μούσκεμα! Η Νίνα με κοιτά-

ζει λυπημένη και σχηματίζει με τα χείλη της τη λέξη «συγγνώμη».

Εκείνη τη στιγμή νιώθω πάνω μας το κοροϊδευτικό βλέμμα ενός κοριτσιού.

«Λοιπόν, το κάλεσμα ξεκινάει» λέει η διευθύντρια. «Χριστίνα Μερικούρ;»

Το κορίτσι μού ρίχνει μια περιφρονητική ματιά και πλησιάζει την κυρία Ρεντιγκότα. Ξαφνικά δίπλα στη διευθύντρια εμφανίζεται μια κομψή λευκή γάτα με περήφανο περπάτημα.

«Το ζευγάρι σου θα είναι η Πολυτίμη» λέει η κυρία Ρεντιγκότα και μετά στρέφεται στους υπόλοιπους μαθητές. «Α, παραλίγο να το ξεχάσω! Τα δωμάτια είναι τρίκλινα, οπότε σχηματίστε τριάδες. Φυσικά, θα πρέπει να συμβουλευτείτε και τις γάτες σας. Έχουν κι αυτές λόγο».

Η Νίνα μού χαμογελάει πλατιά, αρπάζει το χέρι μου κι εγώ πιάνω αμέσως το μήνυμα: *Εμείς θα είμαστε μαζί.* Κι εγώ που φοβόμουν ότι δε θα κάνω φίλες... Της έχω ήδη ξεθυμώσει για το μαύρο σύννεφο.

Τα ονόματα προχωράνε και τα ζευγάρια σχηματίζονται.

«Μερλίνα Ντελίλ» λέει η διευθύντρια.

Στο άκουσμα αυτού του ονόματος ακούγονται πα-

ντού ψίθυροι. Αρκετά βλέμματα –ένα από αυτά και το βλέμμα της Χριστίνας Μερικούρ– στρέφονται προς ένα κορίτσι που προχωράει με αποφασιστικό βήμα. Είναι πολύ γενναία! Αν κοιτούσαν έτσι εμένα, θα ήθελα ν’ ανοίξει η γη να με καταπιεί... Μερικά παιδιά σμίγουν τα φρύδια τους, άλλα κάνουν γκριμάτσες ζήλιας κι εγώ αναρωτιέμαι γιατί.

«Το ζευγάρι σου θα είναι ο Λεοντόκαρδος, ο πιο έμπειρος γάτος του σχολείου» συνεχίζει η κυρία Ρεντιγκότα. «Σου εύχομαι καλή σχολική χρονιά, Μερλίνα».

Η Μερλίνα αρπάζει τον γάτο, αλλά αυτό φαίνεται να μην αρέσει καθόλου στο γέρικο αιλουροειδές, γιατί βγάζει ένα πολύ παράξενο νιαούρισμα. Αυτή είναι η πιο σημαντική διαφορά που έχουν οι «κανονικές» γάτες από τις γάτες-μάγισσες: νιαουρίζουν σαν να μιλάνε! Το μόνο που χρειάζεται για να τις καταλάβει κάποιος είναι ν’ ανοίξει καλά τα αυτιά του. Αυτό ακριβώς αποφασίζω να κάνω κι εγώ.

«Σιγά! Δεν είμαι λούτρινος! Άφησέ με αμέσως κάτω!»

Ουπς... Μάλλον αυτός ο γάτος είναι γκρινιάρης.

«Αναρωτιέμαι πώς αποφασίστηκαν τα ζευγάρια» ψιθυρίζω στη Νίνα κι εκείνη σηκώνει αμέσως το χέρι της.

«Κυρία, πώς επιλέξατε τα ζευγάρια;»

«Ακολουθώντας τους οιωνούς» απαντάει η κυρία Ρεντιγκότα. «Σύντομα θα μάθεις περισσότερα. Μου επιτρέπεις τώρα να συνεχίσω;»

Η καινούρια φίλη μου κουνάει το κεφάλι της με κατσούφικο ύφος και, μόλις η διευθύντρια στρέφει αλλού το βλέμμα της, κάνει μια γκριμάτσα. Τη στιγμή που η κυρία Ρεντιγκότα κοιτάζει ξανά προς το μέρος της, η Νίνα έχει σοβαρέψει και πάλι, προλαβαίνει όμως να μου κλείσει διακριτικά το μάτι. Δεν μπορώ να κρατηθώ και χαμογελάω. Η Νίνα είναι πολύ αστεία και δε φοβάται τίποτα! Πόσο θα ήθελα να της μοιάζω...

Από την άλλη, αν ήμουν στη θέση της, σίγουρα θα ήμουν πιο προσεκτική, γιατί μερικές μάγισσες, ειδικά οι πιο ισχυρές, έχουν αυτό που ονομάζουμε «τρίτο μάτι». Αυτό σημαίνει ότι νιώθουν αυτό που συμβαίνει γύρω τους... ακόμη κι όταν κοιτάζουν αλλού!

«Αυρήλιε Ορέλ, το ζευγάρι σου θα είναι η Λαΐδη Φλόρα» λέει η διευθύντρια.

Την αμέσως επόμενη στιγμή εμφανίζεται μια εντυπωσιακή μαύρη γάτα. Φαίνεται ηλικιωμένη –έχει μερικές λευκές τρίχες στα αυτιά–, αλλά περπατάει περήφανα και με τη μουσούδα υψωμένη.

Εντάξει, δεν είναι σωστό να φλυαρούμε..., αλλά

ΑΦΟΥ ΑΚΟΥΣΤΗΚΑΝ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΟΛΩΝ
ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ, ΕΡΧΕΤΑΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ Η ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΣΕΙΡΑ
ΚΑΙ Η ΣΕΙΡΑ ΤΗΣ ΝΙΝΑ.

ΠΡΙΝ ΠΡΟΛΑΒΩ ΝΑ ΤΗ ΓΝΩΡΙΣΩ, ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ
ΕΝΑ ΣΩΤΙΚΟ-ΕΠΟΠΤΗΣ, ΠΟΥ ΜΑΣ ΛΕΕΙ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΑΜΕ
ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ ΜΑΣ. Η ΚΥΡΙΑ ΡΕΝΤΙΓΚΟΤΑ ΖΗΤΑΕΙ
ΑΠΟ ΜΕΝΑ ΚΑΙ ΤΗ ΝΙΝΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ.

δεν ήρθε και η καταστροφή του κόσμου! Δεν ήταν αρκετή τιμωρία το ότι γίναμε μούσκεμα από ένα μαγικό σύννεφο;

Προχωράμε σ' έναν σκοτεινό διάδρομο και μέσα από τις μισάνοιχτες πόρτες μετράω τις αίθουσες του σχολείου. Τη στιγμή που περνάμε μπροστά από τη βιβλιοθήκη βλέπω ότι μέσα υπάρχει μόνο ένας επισκέπτης σκυμμένος πάνω από ένα βιβλίο: ένα κομψό, φτερωτό πόνι!

Όλα είναι τόσο... *ουάου!*

Μόλις όμως μπαίνουμε στο γραφείο της διευθύντριας, ο ενθουσιασμός μου ξεφουσκώνει σαν σουφλέ. Σίγουρα δε μας έφερε εδώ για να μας δώσει συγχαρητήρια...

Εκείνη τη στιγμή διακρίνω μια μορφή στη γωνία του δωματίου. Απίστευτο! Είναι το κορίτσι που κοιτούσαν όλοι επίμονα λίγο νωρίτερα. Δεν την είχα δει καν να φεύγει...

«Ρόζα, Νίνα, Μερλίνα, σας ανακοινώνω ότι θα μοιραστείτε το ίδιο δωμάτιο» λέει η κυρία Ρεντιγκότα.

Η Νίνα με κοιτάζει κατάπληκτη.

Όλοι οι μαθητές είχαν το δικαίωμα να επιλέξουν με ποιους θα περνούσαν τη σχολική χρονιά. Εμείς γιατί όχι;

Αποφασίζω να αποδεχτώ την κατάσταση. Η Νίνα είναι αστεία και γεμάτη ζωή. Όσο για τη Μερλίνα, μου φαίνεται συμπαθητική. Είμαι σίγουρη ότι θα τα πάμε μια χαρά!

Γάτες & Μάγισσες

Μαγεία, γκάφες & ΣΙΑ

Πρώτη μέρα της σχολικής χρονιάς!

Η Ρόζα είναι ενθουσιασμένη, γιατί κατάφερε να γίνει δεκτή στο σχολείο μαγείας της Άβαλον. Σ' αυτό το σχολείο κάθε μαθητής και κάθε μαθήτρια έχει έναν γάτο ή μία γάτα ως μέντορα.

Δυστυχώς, το πρώτο κιόλας βράδυ η Φλόγα, η γάτα-μάγισσα της Ρόζας, δραπετεύει... Γιατί το έκανε αυτό; Και πώς μέσα σε μια στιγμή φύτρωσαν φτερά στη ράχη της;

Η Μερλίνα και η Νίνα, οι δύο καινούριες φίλες της Ρόζας, αποφασίζουν να τη βοηθήσουν, φυσικά μαζί με τους δύο γάτους-μάγους τους.

Η Ρόζα θα αντιμετωπίσει πολλές δοκιμασίες μέχρι να ξαναβρεί τη γάτα της. Και η περιπέτεια που θα ζήσει ίσως τη βοηθήσει να ανακαλύψει το κρυφό χάρισμά της, αυτό που κάθε μάγισσα και κάθε μάγος διαθέτει...

ΑΝ ΘΕΛΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ
ΚΑΤΙ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΕ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ
ΚΑΙ ΚΟΜΙΚ, ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ
ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΣΕΝΑ!

www.minoas.gr

7+